

12. Благо човјеку који претрпи напаст; јер кад буде кушан примиће вијенац живота, који Бог обрече онима који га љубе.

13. Ни један кад се куша да не говори: Бог ме куша; јер се Бог не може злом искушати, и он не куша никога;

14. Него свакога куша његова сласт, која га вуче и мами.

15. Тада затрудњевши сласт рађа гријех; а гријех учињен рађа смрт.

16. Не varaјте се, љубазна браћо моја!

17. Сваки добри дар и сваки поклон савршени од озго је, долази од оца свјетлости, у којег нема промјењивања ни мијењања видјела и мрака;

18. Јер нас драговољно породила ријечју истине, да будемо новина од његова створења.

19. За то, љубазна браћо моја, нека буде сваки човјек брз чути а спор говорити и спор срдити се;

20. Јер срдња човјечија не чини правде Божије.

21. За то одбаците сваку нечистоту и сувишак злобе, и с кротошћу примите усађену ријеч која може спасти душе ваше.

22. Будите пак творци ријечи, а не само слушаачи, varaјући сами себе.

23. Јер ако ко слуша ријеч а не твори, он је као човјек који гледа лице тијела својега у огледалу;

24. Јер се огледа па отиде, и одмах заборави какав бјеше.

25. Али који провиди у савршени закон слободе и остане у њему, и не буде заборавајући слушаач, него творец дјела, онај ће бити блажен у дјелу својему.

26. Ако који од вас мисли да вјерује, и не зауздава језика својега, него vara срце своје, његова је вјера узалуд.

27. Јер вјера чиста и без мане пред Богом и оцем

САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА

АПостоЛА ЈАКОВА.

ГЛАВА I.

Од Јакова, Бога и Господа Исуса Христа слуге, свима дванаест кољена расијанијем *ио свијешу* поздравље.

2. Сваку радост имајте, браћо моја, кад падате у различне напасти,

3. Знајући да кушање ваше вјере гради трпљење;

4. А трпљење нека дјело довршује, да будете савршени и цијели без и каке мане.

5. Ако ли коме од вас не достаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се;

6. Али нека иште с вјером, не сумњајући ништа; јер који се сумња он је као морски валови, које вјетрови подижу и размећу.

7. Јер такви човјек нека не мисли да ће примити што од Бога.

8. Који двоуми непостојан је у свима путовима својим.

9. А понижени брат нека се хвали висином својом;

10. А богати својом понизношћу; јер ће проћи као цвијет травни.

11. Јер сунце огрија с врућином, и осуши траву, и цвијет њезин отпаде, и красота лица њезина погине; тако ће и богати у хоћењу својему увенути.

јест ова: обилазити сироте и удовице у њиховијем невољама, и држати себе неопогањена од свијета.

Г Л А В А II.

Браћо моја! у вјери Господа нашега славнога Исуса Христа не гледајте ко је ко;

2. Јер ако дође у цркву вашу човјек са златнијем прстеном и у свијетлој хаљини, а дође и сиромаш у рђавој хаљини,

3. **И** погледате на онога у свијетлој хаљини, и речете му: Ти сједи овдје лијепо, а сиромашу речете: Ти стани тамо, или сједи овдје ниже под нођа мојега;

4. **И** не расудисте у себи, него бисте судије злијех помисли.

5. Чујте, љубазна браћо моја, не изабра ли Бог сиромаше овога свијета да буду богати вјером, и нашљедници царства које обрече онима који њега љубе?

6. **А** ви осрамотисте сиромаша. Нијесу ли то богати који вас муче и вуку вас на судове?

7. Не хуле ли они на добро име ваше којијем сте се назвали?

8. **Ако** дакле закон царски извршуете по писму: Љуби ближњега својега као самога себе, добро чините;

9. **Ако** ли гледате ко је ко, grijех чините, и бићете покарани од закона као преступници;

10. Јер који сав закон одржи а сагријешу у једноме, крив је за све.

11. Јер онај који је рекао: Не чини прељубе, рекао је и: Не убиј. **Ако** дакле не учиниш прељубе а убијеш, постао си преступник закона.

12. **Тако** говорите и тако творите као они који ће законом слободе бити суђени;

13. Јер ће ономе бити суд без милости који не чини милости; и хвали се милост на суду.

14. **Каква** је корист, браћо моја, ако ко рече да има вјеру а дјела нема? **Зар** га може вјера спасти?

15. **Ако**, на прилику, брат или сестра голи буду, или немају шта да једу,

16. **И** рече им који од вас: **Идите** с миром, гријете се, и наситите се, а не да им потребе тјелесне, шта помаже?

17. **Тако** и вјера ако нема дјела, мртва је по себи.

18. **Но** може ко рећи: **Ти** имаш вјеру, а ја имам дјела. **Покажи** ми вјеру своју без дјела својијех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својијех.

19. **Ти** вјерујеш да је један Бог; добро чиниш; и ђаволи вјерују, и дркћу.

20. **Али** хоћеш ли разумјети, о човјече сујетни! да је вјера без дјела мртва?

21. **Аврам** отац наш не оправда ли се дјелима кад принесе **Исака** сина својега на олтар?

22. **Видиш** ли да вјера поможе дјелима његовијем, и кроз дјела саврши се вјера?

23. **И** изврши се писмо које говори: **Аврам** вјерова **Богу**, и прими му се у правду, и пријатељ **Божји** назва се.

24. **Видите** ли дакле да се дјелима правда човјек а не самом вјером?

25. **А** тако и **Раав** курва не оправда ли се дјелима кад прими уходе, и изведе их другијем путем?

26. Јер као што је тијело без духа мртво, тако је и вјера без добријех дјела мртва.

Г Л А В А III.

Не тражите, браћо моја, да будете многи учитељи, знајући да ћемо већма бити осуђени,

2. Јер сви погрешујемо много пута. **Али** ко у ри-

јечи не погрјешује, онај је савршен човјек, може зауздати и све тијело.

3. Јер гле, и коња мећемо жвале у уста да нам се поковају, и све тијело њихово окрећемо.

4. Гле и лађе, ако су и велике и силни их вјетро-ви гоне, окрећу се малом крмицом куда хоће онај који управља.

5. А тако је и језик мали уд, и много чини. Гле, мала ватра, и колике велике шуме сажеже.

6. И језик је ватра, свијет пун неправде. Тако и језик живи међу нашијем удима, поганећи све тијело, и палећи вријеме живота нашега, и запаљујући се од пакла.

7. Јер сав род згјериња и птица, и бубина и риба, припитомљава се и припитомио се роду човјечијему;

8. А језика нико од људи не може припитомити, јер је немирно зло, пуно иједа смртоноснога.

9. Њим благосиљамо Бога и оца, и њим кунемо људе, који су створени по облику Божијему.

10. Из једнијех уста излази благослов и клетва.

Не ваља, љубазна браћо моја, да ово тако бива
11. Еда ли може извор из једне главе точити слатко и грко?

12. Може ли, браћо моја, смоква маслине рађати или винова лоза смокве? Тако ни један извор не даје слане и слатке воде.

13. Ко је међу вама мудар и паметан нека покаже од добра живљења дјела своја у кротости и премудрости.

14. Ако ли имате грку завист и свађу у срцима својијем, не хвалите се, ни лажите на истину.

15. Ово није она премудрост што силази од озаго, него земаљска, људска, ђаволска.

16. Јер гађе је завист и свађа ондаје је неслога и свака зла ствар.

17. А која је премудрост од озго она је најприје чиста, а по том мирна, кротка, покорна, пуна милости и добријех родова, без хатера, и нелицемјерна.

18. А род правде у миру сије се онима који мир чине.

Г Л А В А IV.

Откуда ратови и распре међу вама? Не отудали, од власти вашијех, које се боре у вашијем удима?

2. Желите, и немате; убијате и завидите, и не можете да добијете; борите се и војујете, и немате, јер не иштете.

3. Иштете, и не примате, јер зло иштете, да у сластима својијем трошите.

4. Прељубочинци и прељубочинице! не знате ли да је пријатељство овога свијета непријатељство Богу? Јер који хоће свијету пријатељ да буде, непријатељ Божиј постаје.

5. Или мислите да писмо узалуд говори: Дух који у нама живи мрзи на завист?

6. А он даје већу благодат. Јер говори: Господ супроти се поноситима, а пониженима даје благодат.

7. Покорите се дакле Богу, а противите се ђаволу, и побјећи ће од вас.

8. Приближите се к Богу, и он ће се приближити к вама. Очистите руке, грјешници, поправите срца своја, непостојани.

9. Будите жалосни и плачите и јаучите: смијех ваш нека се претвори у плач, и радост у жалост.

10. Понизите се пред Господом, и подигнуће вас.
11. Не опадајте један другога, браћо; јер ко опада брата или осуђује брата својега опада за-

кон и осуђује закон, а ако закон осуђујеш, нијеси творац закона, него судија.

12. Један је законодавац и судија, који може спасти и погубити; а ти ко си што другога осуђујеш?

13. Слушајте сад ви који говорите: Данас или сјутра поћи ћемо у овај или у онај град, и сједићемо ондје једну годину, и трговаћемо и добијаћемо.

14. Ви који не знате шта ће бити сјутра. Јер шта је ваш живот? Он је пара, која се за мало покаже, а по том је нестане.

15. Мјесто да говорите: Ако Господ хтједбуде, и живи будемо, учинићемо ово или оно.

16. А сад се хвалите својјем поносом. Свака је хвала таква зла.

17. Јер који зна добро чинити и не чини, грјех му је.

Г Л А В А V.

Ходите ви сад богати, плачите и ридајте за своје љуте невоље које иду на вас.

2. Богаство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци;

3. Злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће свједочанство на вас: изјешће тијело ваше као огањ. Стекосте богаство у пошљедње дане.

4. Гле, виче плата вашијех посленика који су радили њиве ваше и ви сте им откинули; и вика жетелца дође до ушију Господа Саваота.

5. Веселисте се на земљи, и насладисте се; ухранисте срца своја, као на дан заклања.

6. Осудите, убисте праведника, и не брани вам се.

7. Трпите дакле, браћо моја, до доласка Господњег. Гле, тежак чека племенитогa рода из земље, и радо трпи док не прими дажд раки и позни.

8. Трпите дакле и ви, и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи.

9. Не уздишите један на другога, браћо, да не будете осуђени: гле, судија стоји пред вратима.

10. Узмите, браћо моја, за углед страдања про-роке који говорише у име Господа.

11. Гле, блажене називамо оне који претрпјеше. Трпљење Јовљево чусте, и пошљедак Господњи видјесте; јер је Господ милостив и смилује се.

12. А прије свега, браћо моја, не куните се ни небом ни земљом, ни другом каком клетвом; него нека буде што јест да, и што није не, да не паднете под суд.

13. Мучи ли се ко међу вама, нека се моли Богу, јели ко весео, нека хвали Бога.

14. Бољује ли ко међу вама, нека дозове старјешине црквене, те нека читају молитву над њим, и нека га помажу уљем у име Господње.

15. И молитва вјере помоћи ће болеснику, и подигнуће га Господ; и ако је грјехе учинио, опростиће му се.

16. Исповиједајте дакле један другоме грјехе, и молитите се Богу један за другога, да оздрављате; јер непрестана молитва праведнога много може помоћи.

17. Илија бјеше човјек смртан као и ми, и помоли се Богу да не буде дажда, и не удари дажда на земљи за три године и шест мјесеци.

18. И опет се помоли и небо даде дажд, и земља изанесе род свој.

19. Браћо! ако ко од вас зађе с пута истине, и обрати га ко,

20. Нека зна да ће онај који обрати грјешника с кривога пута његова спасти душу од смрти, и покрити мноштво грјеха.

